

Gods Woord en inzetten van mensen (Markus 7)

Hans van de Lagemaat

Inleiding

In Markus 7 staan het Woord van God en de inzettingen van mensen tegenover elkaar. Het geschreven woord tegenover de regeltjes van een door en door uiterlijke godsdienst. Maar ook het Levende Woord tegenover de vertegenwoordigers van die godsdienst, de Farizeeën en enige Schriftgeleerden.

De Heere Jezus past op hen direct en zonder omhaal van woorden de profetie van Jesaja 29 toe:

‘Daarom dat dit volk tot Mij nadert met zijn mond, en zij Mij met hun lippen eren, doch hun hart verre van Mij doen; en hun vreze waarmee zij Mij vrezen, mensengeboden zijn, die hun geleerd zijn.’ (vs. 13).

Ongewassen handen

De directe aanleiding voor de Heere Jezus voor deze priemende woorden gericht tot de godsdienstige leiders van Israël ligt in hun eigen gedrag. Zij zagen de discipelen van de Heere brood eten met ongewassen handen. En zij menen eerst de discipelen daarover te moeten berispen, en vervolgens hun Leraar erop te moeten aanspreken. Waarom zei Hij er Zelf niets van? Hij was toch zo'n groot Leraar? Waarom liet Hij Zijn volgelingen de aloude inzettingen overtreden?

Laat ons wel de ernst van de situatie bedenken. Het ging hier niet om zomaar een kleinigheid. De Farizeeën meenden dat het hier ging om een wezenlijk deel van hun dienst aan God. In alle oprechtheid menen zij God een dienst te bewijzen. En Hem aldus te eren.

‘Want de Farizeeën en al de Joden eten niet, tenzij dat zij eerst de handen dikmaals wassen, houdende de inzettingen der ouden. En van de markt komende, eten zij niet, tenzij dat zij eerst gewassen zijn. En vele andere dingen zijn er, die zij aangenomen hebben te houden, als namelijk de wassingen der drinkbekers, en kannen, en koperen vaten, en bedden.’ (vs. 3,4).

De ijver in het onderhouden van al deze inzettingen kon ver gaan. Dat zien we bijvoorbeeld in Paulus voor zijn bekering.

‘Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte; en dat ik in het Jodendom toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn geslacht, zijnde overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke inzetting.’ (Gal. 1:13).

Merk op het *overvloedig ijverig* voor de inzettingen van de vaders en het *uitnemend zeer* van zijn vervolging en verwoesting van de gemeente. Ze gaan samen op!

Maar het ergste is dat Paulus, toen nog Saulus, werkelijk meende God te eren in zijn levenswandel. Om de vreze Gods was het hem te doen. Gelijk als de andere Farizeeën. Het waren geen onverschillige mensen. Integendeel. Ze waren zeer religieus. En uiterlijk onberispelijk... Er viel niets op ze aan te merken. Maar toch... hun godsdienst was leeg. En al hun ijver was ijdel. Hun hart was verre van God. En dat blijkt wel het meest als zij oog in oog met de Enige ware God gaan staan twisten over het ceremonieel wassen van de handen voor het eten. Zij herkenden Hem niet. Zij naderden tot Hem met de mond. Maar zonder te beseffen Wie zij voor Zich hadden en met een hart vol eigengerechtigheid.

Gods Woord krachteloos

Als het alleen om de tradities ging was het misschien zo erg nog niet. Maar al die inzettingen en overleveringen van de vaders hadden een direct gevolg:

‘Nalatende het gebod Gods, houdt gij de inzettingen der mensen.’ (vs. 8).

‘Gij doet zeker Gods gebod wel te niet, opdat gij uw inzettingen zou onderhouden.’ (vs. 9).

‘Makende also Gods Woord krachteloos door uw inzetting, die gij ingezet hebt.’ (vs.13).

Gods Woord wordt geleidelijk aan van alle kracht beroofd. Simpelweg omdat inzetten en geschriften van mensen een hogere plaats krijgen toebedeeld.

De Farizeeën kwamen in hun onderwijs aan het volk niet verder dan **leringen en inzetten** die zij van mensen waren overgeleverd. Maar de Heere, Hij sprak **HET WOORD** tot hen. (Mar. 2:2). En dat was merkbaar en hoorbaar.

'De scharen ontzetten zich over Zijn leer; want Hij leerde hen als machthebbende, en niet als de schriftgeleerden.' (Mat. 7:28,29).

Zij preekten wat zij van mensen gehoord hadden. Hij sprak en preekte wat Hij bij Zijn Vader gezien had (Joh. 8:38). En dat maakte al het verschil.

De Heere roept de schare erbij en verbindt een les aan het hele gebeuren. Hij stelt Zijn eigen onderwijs lijnrecht tegenover dat van de Farizeeën.

'Er is niets van buiten de mens in hem ingaande, hetwelk hem kan ontreinigen; maar de dingen, die van hem uitgaan, die zijn het welke de mens ontreinigen.' (vs. 15).

Maar zelfs zijn discipelen begrepen het niet, en moesten het nader uitgelegd krijgen. Dat wat de mens ingaat komt in de buik, dat wat de mens uitgaat komt uit het hart, en dat ontreinigt de mens.

'Want van binnen uit het hart der mensen komen voort kwade gedachten, overspelen, hoererijen, doodslagen, dieverijen, gierigheden, boosheden, bedrog, ontuchtigheid, een boos oog, lastering, hovaardij, onverstand.' (vs. 22).

Hier kan geen handen wassen tegenop. Welke inzetten en regels mensen ook verzinnen om heilig te leven voor God; het is alles machteloos en krachteloos en meer nog: vreugdeloos.

Maar dat zal veranderen. In hetzelfde hoofdstuk van de profetie waarmee we zijn begonnen staat de volgende tekst:

*'En te dien dage zullen de doven horen de woorden van het Boek; en de ogen der blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien. En de zachtmoedige zullen **vreugde** op **vreugde** hebben in de HEERE; en de behoeftigen onder de mensen zullen zich in de Heilige Israëls **verheugen**.'* (Jes. 29:19).

Dat is een kenmerk van ware Godsdienst. Vreugde in Hem. Geen star plichtsbesef aangaande regels en inzettingen en geboden van mensen. Maar geopende oren voor de woorden van het Boek. Geopende ogen voor het werk en de heerlijkheid van de Messias. Vreugde in de Heilige Israëls, de Heere Jezus Christus.